

at have Stationen ved Engesvang end ved Moselund, og lige saa lidt tror nogen, der er kendt paa den anden Strækning, at det ikke vilde være naturligere at have Stationen ved Skødstrup end ved Løgten. Spørgsmaalet bliver nu, om der ikke, naar der eksisterer et saa skrigende Misforhold, og naar det har været Hensyn, som egentlig trafikmæssigt er ganske ivedkommende, der have været afgørende for den Fejl, der i sin Tid blev begaaet, da er Grund til at rette denne Fejl.

Med Hensyn til Engesvang skal jeg gøre opmærksom paa, at i Fjor var der et lignende Andragende herinde. Jeg skal udtale min Anerkendelse og Glæde over, at der fra Regeringens Side til en vis Grad er blevet taget Hensyn til dette Andragende, skønt det kun blev foreslaaet henviset af et Mindretal og taget tilbage under Behandlingen i Salen. Navnlig det ærede Medlem, der repræsenterer paagældende Kreds, Kellerrup (Sloth), endte sin Tale den Gang med at udtale Ønsket om, at man, hvis der ikke kunde gøres mere, saa i hvert Tilfælde vilde træffe Foranstaltninger, der kunde lette Ekspeditionen af Vognladninger og Stykgods, saaledes at ikke Folk ved enhver Ekspedition behøvede at begive sig til Moselund. I saa Henseende er der sket et Fremskridt, og dette maa vi, der have arbejdet for denne Sag, anerkende. Imidlertid er det af det Svar, Jernbaneadministrationen har givet paa Andragendet, øjensynligt, at der i Administrationen er en virkelig Erkendelse af, at Stationen burde ligge ved Engesvang og ikke ved Moselund. Hvert eneste Ord i dette Svar er jo et Bevis derpaa. Naar man ikke vil gøre Skridtet fuldt ud og indføre en virkelig Ekspedition af Vognladningsgods, Stykgods og Personer ved Engesvang, gives der egentlig kun en Grund derfor, og det er Hensynet til de berettigede Interesser, som vilde krænkes ved, at man byttede Forholdet om og gjorde Engesvang til Station og lod Moselund blive Holdeplads eller muligvis kun Sidespor, paa samme Maade som Engesvang er det. Hvilke disse berettigede Interesser ere, nævnes der ikke noget om i Skrivelsen. Efter hvad stedkendte Folk sige, skal det være lidt vanskeligt at faa Øje paa de store Interesser, der knytte sig til Bevarelsen af den nuværende Ordning, medens det er aldeles øjensynligt, at der er knyttet meget store Interesser til at faa en Ekspedition af Vognladningsgods, Stykgods og Personer i Engesvang. Det er derfor vort Haab, at den højtærede Minister ikke maa tabe

denne Sag af Syne men være villig til at tage den op til Overvejelse paa et senere Stadium.

Det er mig ogsaa bekendt, at de Erklæringer, der ere afgivne af de paagældende Autoriteter inden for Jernbaneadministrationen, fuldt ud erkende det ønskelige i, at Sagen kunde ordnes saaledes; man viger kun tilbage derfor, fordi der en Gang er en anden Ordning, og fordi man er bange for at krænke berettigede Interesser ved Moselund. Saa er det ogsaa udtalt i Svaret, at man maa se, hvilke Omskiftelser der vil foregaa med Stationens Opland, naar Viborg—Herning Banen er kommen i Gang. Det er jo muligt, at der er Grund for Administrationen til at se Tiden an i saa Henseende, men saa er det i alt Fald mit Haab, at man, naar denne Erfaring er gjort, vil tage Sagen op paa ny. Jeg tror nu, at man vil komme til det Resultat, ogsaa naar disse Erfaringer ere gjorte, at der i Virkeligheden er Grund til at imødekomme Andragendet, saa det ønskeligste var jo, om man gjorde det hurtigst muligt. Men hvis Administrationen ikke mener at kunne gøre det, vil det i alt Fald være saare ønskeligt, at man ikke betragter Sagen som afgjort, men at man er villig til at tage den op til fornyet og velvillig Overvejelse, naar man har gjort de Erfaringer, man har ment nødvendige. I øvrigt vil Kredsen Folketingsmand meget fyldigere end jeg kunne udvikle, hvad der taler til Fordel for dette Andragende, som jeg anbefaler til den højtærede Ministers og det høje Tings velvillige Overvejelse.

Med det samme jeg har Ordet, vil jeg ogsaa gerne sige et Par Ord om Skødstrup Holdeplads, skønt den ærede Ordfører har udtalt sig i samme Retning, som jeg vil udtale mig, og skønt jeg antager, at ogsaa Kredsen Rigsdagsmand vil tage Ordet. Da jeg oftere tidligere har talt om denne Sag, vil jeg dog ikke lade den gaa forbi uden at gøre et Par Bemærkninger. Sagens Realitet kan jeg ikke sige noget nyt om. De Grunde, der kunne tale for at oprette en regnskabsførende Holdeplads ved Skødstrup, hvor Befolkningen er, medens der kun er en meget ringere Befolkning, der har Interesse i Stationen ved Løgten, ere ofte fremførte her i Tinget, og jeg tror, der i Virkeligheden er meget, der taler derfor. Men Tog holde alligevel her; der er kun Tale om at udnytte Holdepladsen eller Billetsalgsstedet paa en saadan Maade, at den virkelig bliver denne store Befolkning til Gavn. Men hvad jeg først og